

Riksdagens protokoll

2002/03:3

Onsdagen den 2 oktober

Kl. 9.00 – 9.50

1 § Omröstning om misstroendeförklaring mot statsminister Göran Persson

*Omröstning om
misstroendeförklaring*

Talmannen meddelade att Bo Lundgren m.fl. måndagen den 30 september väckt yrkande om misstroendeförklaring mot statsminister Göran Persson och att förslaget bordlagts den 30 september och den 1 oktober.

Talmannen meddelade vidare att riksdagens prövning om förslaget kunde företas antingen denna dag eller vid ett följande sammanträde den 3 oktober.

Kammaren medgav att det under punkt 1 på föredragningslistan upptagna ärendet angående misstroendeförklaring mot statsminister Göran Persson nu fick företas till avgörande.

Anf. 1 BRITT BOHLIN (s):

Herr talman! För fyra år sedan yrkade dåvarande moderatledaren att riksdagen skulle uttala misstroende mot statsminister Göran Persson. Motivet för detta var att regeringspartiet hade ”drabbats av ett unikt stort valnederlag”.

Nu har dagens moderatledare, Bo Lundgren, återkommit med ett nytt yrkande om misstroendeförklaring. Denna gång är det emellertid inte möjligt att motivera misstroendeförklaringen med Socialdemokraternas valnederlag. Tvärtom röstade 199 134 fler väljare på Socialdemokraterna i årets val. Annorlunda gick det för Moderaterna. De förlorade 395 885 väljare jämfört med förra riksdagsvalet.

Herr talman! Vi socialdemokrater gav före valet klara och entydiga besked i regeringsfrågan. Vi bad om väljarnas mandat för en socialdemokratisk regering. Vi deklarerade att vi gärna såg en fortsättning på det framgångsrika samarbete vi har haft med Vänsterpartiet och Miljöpartiet de gröna.

Statsminister Göran Persson sade samtidigt, gång efter annan, att en koalitionsregering inte är aktuell med dessa bägge partier. Därtill är skillnaderna för stora i utrikes- och säkerhetspolitiken samt i försvars- och i EU-politiken.

Vi sviktade aldrig i denna uppfattning före valet. Vi har heller inte sviktat i denna uppfattning efter valet. Vi har i motsats till andra partier haft en konsekvent hållning i regeringsfrågan både före och efter valet.

Men i valrörelsen sökte Moderata samlingspartiet, Folkpartiet liberalerna, Kristdemokraterna och Centern stöd för en borgerlig fyrtipartiregering. Väljarna avvisade detta alternativ. Särskilt kraftfull blev markeringen mot Moderaterna, som mer än något annat parti pläderade för en borgerlig fyrtipartikoalition. Moderaterna förlorade 27 mandat i denna kammar.

Det parti som har utlöst dagens misstroendekomröstning, och som därmed har aktiverat processen mot en regeringskris, är sålunda det parti som förlorade allra mest i årets val.

Herr talman! Inför denna viktiga omröstning är det ingen som vet vilken regering som Moderaterna förordar. Det enda vi vet är vad de är emot. Vi vet inte vilken regering de är för. Slutsatsen kan bara bli en: Den som röstar ja i misstroendekomröstningen röstar blott och bart ja till en regeringskris.

Herr talman! Därför yrkar jag å den socialdemokratiska riksdagsgruppens vägnar avslag på förslaget att uttala misstroende mot statsminister Göran Persson.

I detta anförande instämde Börje Vestlund, Maria Hassan, Inger Nordlander, Nikos Papadopoulos, Anders Ygeman, Inger Segelström, Sylvia Lindgren, Carina Moberg, Christina Axelsson, Eva Arvidsson, Christer Erlandsson, Ola Rask, Mariam Osman Sherifay, Niclas Lindberg, Jan Emanuel Johansson, Anita Johansson, Veronica Palm, Joe Frans, Mats Berglind, Rezene Tesfazion, Tone Tingsgård, Mikael Damberg, Yilmaz Kerimo, Tommy Waidelich, Cinnika Beiming, Reynoldh Furustrand, Agneta Gille, Michael Hagberg, Laila Bjurling, Elisebeht Markström, Fredrik Olovsson, Sonia Karlsson, Conny Öhman, Berndt Sköldestig, Tomas Eneroth, Helene Petterson, Göte Wahlström, Carina Hägg, Margareta Sandgren, Thomas Strand, Johan Löfstrand, Billy Gustafsson, Louise Malmström, Anne Ludvigsson, Hillevi Larsson, Marie Granlund, Kerstin Andersson, Luciano Astudillo, Jan Björkman, Christer Engelhardt, Christer Skoog, Lilian Virgin, Ann-Marie Fagerström, Håkan Juholt, Agneta Ringman, Krister Örnfjäder, Lars Wegendal, Carina Adolfsson Elgestam, Morgan Johansson, Catherine Persson, Bo Bernhardsson, Anita Jönsson, Ronny Olander, Christin Nilsson, Kent Härstedt, Anders Karlsson, Annika Nilsson, Leif Jakobsson, Britt-Marie Lindkvist, Christer Adelsbo, Alf Eriksson, Göran Persson i Simrishamn, Kerstin Engle, Anders Bengtsson, Ulla Wester, Marianne Carlström, Claes-Göran Brandin, Siw Wittgren-Ahl, Rolf Lindén, Majléne Westertlund Panke, Pär Axel Sahlberg, Hans Hoff, Mona Berglund Nilsson, Lennart Nilsson, Lars Johansson, Gunilla Carlsson i Hisings Backa, Berndt Ekholm, Sonja Fransson, Arne Kjörnsberg, Peter Jonsson, Christina Nenes, Nils-Erik Söderqvist, Kenneth G Forslund, Catharina Bråkenhielm, Jan-Olof Larsson, Helena Zakariasén, Inger Lundberg, Nils-Göran Holmqvist, Tommy Ternemar, Berit Högman, Marina Pettersson, Ann-Kristine Johansson, Jarl Lander, Carina Ohlsson, Monica Green, Urban Ahlin, Kjell Nordström, Per Erik Granström, Mariann Ytterberg, Paavo Vallius, Sven-Erik Österberg, Margareta Israelsson, Matilda Ernkran, Göran Magnusson, Lennart Axelsson, Per-Olof Svensson, Raimo Pärssinen, Kenth Högström, Sinikka Bohlin, Anneli Särnblad Stoops, Kurt Kvarnström, Hans Unander, Barbro Hietala Nordlund, Ker-

stin Kristiansson Karlstedt, Göran Norlander, Agneta Lundberg, Susanne Eberstein, Hans Stenberg, Åsa Lindestam, Rune Berglund, Berit Andnor, Gunnar Sandberg, Karl Gustav Abramsson, Lars Lilja, Lena Sandlin-Hedman, Carin Lundberg, Sören Wibe, Lennart Klockare, Birgitta Ahlqvist, Kristina Zakrisson, Anders Sundström, Maria Öberg och Lars U Granberg (alla s) samt Britt-Marie Danestig (v).

Prot. 2002/03:3
2 oktober

*Omröstning om
misstroendeförklaring*

Anf. 2 BO LUNDGREN (m):

Herr talman! Demokratien syftar till att skydda människors frihet, folkstyre och att möjliggöra fredliga maktskiften.

I fria val får riksdag och regering legitimitet att fatta beslut som rör oss alla. Det är väljarna som genom att utse riksdagsledamöter ger varje regering dess mandat.

I vår grundlag finns därför klart och tydligt angivet att det är riksdagens talman som efter överläggningar med de olika riksdagspartierna och med de vice talmännen ska ge uppdraget att bilda regering. Grundlagen innehåller inget krav på att en regering alltid ska avgå efter ett val. Det är fullt rimligt.

En majoritetsregering som får förnyat förtroende av väljarna ska självfallet inte behöva avgå. På samma sätt är det självklart att en majoritetsregering som förlorar sin majoritetsställning i ett val ska avgå. För den som vill undvika att minoritetsregeringar enväldigt och själva tolkar valresultat borde det enligt min mening vara självklart att en minoritetsregering ska avgå om ett val resulterar i att det parlamentariska underlaget skiftar eller är oklart.

Förra mandatperioden regerade Socialdemokraterna med stöd av Vänsterpartiet och Miljöpartiet i enlighet med ett skriftligt upprättat avtal. Detta samarbete förklarades för avslutat i en gemensam debattartikel i december förra året.

Inför årets val fanns två klara regeringsalternativ: å ena sidan Socialdemokraterna som strävade efter en egen regering, å andra sidan de borgerliga partierna som tydligt hade deklarerat att vi ville regera tillsammans. Socialdemokraterna fick 144 mandat. Vi borgerliga partier fick tillsammans 158 mandat. Inget av regeringsalternativen fick alltså egen majoritet.

De uttalanden som efter valet gjordes av företrädare för Vänsterpartiet och Miljöpartiet visade att dessa partier inte var beredda att ovillkorligt stödja Socialdemokraterna. Tvärtom ställdes, och ställs, nya krav för ett fortsatt samarbete. I denna oklara situation borde Socialdemokraterna ha avgått och låtit grundlagens bestämmelser tillämpas. Så blev det inte.

Därför tar riksdagen i dag ställning till ett yrkande om misstroendeförklaring. Syftet är, för det första, att klargöra om regeringen har ett parlamentariskt stöd och, för det andra, om ett stöd finns för att klargöra hur detta parlamentariska underlag ser ut.

(Applåder)

I detta anförande instämde Gunilla Carlsson i Tyresö, Lena Adelsohn Liljeroth, Anna Lilliehöök, Beatrice Ask, Henrik S Järrel, Mikael Odenberg, Gunnar Hökmark, Marietta de Pourbaix-Lundin, Fredrik Reinfeldt, Chris Heister, Göran Lennmarker, Ewa Björling, Hillevi Engström, Karin Enström, Henrik Westman, Catharina Elmsäter-Svärd, Per Wester-

berg, Per Bill, Lennart Hedquist, Gunnar Axén, Per Unckel, Anna Lindgren, Anders Björck, Bengt-Anders Johansson, Anders G Högmark, Jeppe Johnsson, Nils Fredrik Aurelius, Lars Lindblad, Peter Danielsson, Cristina Husmark Pehrsson, Tobias Billström, Carl-Axel Roslund, Margareta Pålsson, Anne-Marie Pålsson, Carl-Axel Johansson, Henrik von Sydow, Anne Marie Brodén, Cecilia Magnusson, Göran Lindblad, Anita Sidén, Inger René, Kent Olsson, Ulf Sjösten, Elizabeth Nyström, Jan-Evert Rådström, Cecilia Widegren, Sten Tolgfors, Tomas Högström, Patrik Norinder, Rolf Gunnarsson, Bertil Kjellberg, Ola Sundell, Ulla Löfgren och Anna Ibrisagic (alla m).

Anf. 3 BO KÖNBERG (fp):

Herr talman! Folkpartiet liberalerna har i den gångna valrörelsen hårt arbetat för att vårt land ska få en ny regering, en ny regering som skulle arbeta för förbättrade villkor för företagsamheten, främst för de små företagen, för en ny skolpolitik, för en kraftig minskning av sjuktalet, för en ny integrationspolitik och för en förbättrad vård- och omsorgspolitik. Detta har vi velat arbeta för i en majoritetsregering bestående av de fyra borgerliga partierna.

Valet innebar en framgång för vårt parti men tyvärr inte en majoritet för de fyra borgerliga partierna. Valet ledde inte heller till en majoritet för Socialdemokraterna och Vänsterpartiet. I det läget har vi lagt ned ett omfattande arbete för att åstadkomma en regering utan socialdemokrater och vänsterpartister. Det är fortfarande vår uppfattning att en sådan vore bäst för landet.

I förrgår väcktes förslag om en misstroendeförklaring mot den socialdemokratiska minoritetsregeringen. Förslaget väcktes i ett läge då denna regering uppenbarligen inte hade stöd av en majoritet av riksdagen. Det var därför bra att förslaget väcktes.

Strax efter midnatt har uppgifter lämnats i medierna om att en uppgörelse ska ha åstadkommits mellan Socialdemokraterna och Miljöpartiet om att den socialdemokratiska minoritetsregeringen ska fortsätta att regera. Den politik som denna regering sägs komma att föra är inte bra för Sverige. Någon påtaglig förnyelse av politiken för företagen, för skolan, för kampen mot sjukskrivningarna, för integrationen och för vården är inte att vänta.

Herr talman! Läget är mycket oklart. Uppgörelsen tillstyrks av en djupt splittrad partistyreelse i det ena partiet och sägs vara mer begränsad än den som gällt de gångna åren. Det tredje tilltänkta samarbetspartiet vill fortsätta förhandlingarna.

Låt mig tillägga att det alltmer befästa systemet med stödpartier utgör ett konstitutionellt problem. När partier som i riksdagen formellt behandlas som oppositionspartier, formellt helt saknar ansvar och heller inte är underkastade riksdagens kontrollmakt i praktiken ges ett stort inflytande på det löpande regeringsarbetet är detta inte problemfritt.

Det är möjligt att den socialdemokratiska minoritetsregeringen sedan några timmar har en majoritet av riksdagen som stöder den. Det är bra att denna fråga nu prövas i den kommande omröstningen. Vi som tror att en runda med talmannen kan ge en bättre regering bör i denna omröstning rösta för misstroendeförklaringen. De som vill ha kvar den socialdemokratiska minoritetsregeringen bör förstås rösta för att den fortsätter att

regera. Vi kommer att rösta emot att den kvarstår. Jag yrkar alltså bifall till misstroendeförklaringen.

Skulle regeringen få färre än 175 röster emot sig kan den enligt grundlagen kvarstå. Vi kommer i så fall i det fortsatta riksdagsarbetet att göra vårt yttersta att presentera liberala alternativ till regeringens politik och kritisera brister i den förda politiken. Detta torde bli ett omfattande arbete.

(Applåder)

I detta anförande instämde Mauricio Rojas, Ana Maria Narti, Karin Pilsäter, Lars Leijonborg, Birgitta Ohlsson, Nyamko Sabuni, Martin Andreasson, Nina Lundström, Gunnar Andrén, Carl B Hamilton, Helena Bargholtz, Cecilia Wikström, Erik Ullenhag, Mia Franzén, Liselott Hagberg, Tobias Krantz, Karin Granbom, Linnéa Darell, Heli Berg, Sverker Thorén, Gunnar Nordmark, Ulf Nilsson, Torkild Strandberg, Tina Acktoft, Allan Widman, Lennart Kollmats, Erling Bager, Eva Flyborg, Marie Wahlgren, Christer Nylander, Jan Ertsborn, Cecilia Nilsson, Axel Darvik, Lars Tysklind, Marita Aronson, Anita Brodén, Anne-Marie Ekström, Runar Patriksson, Christer Winbäck, Johan Pehrson, Lennart Fremling, Hans Backman, Yvonne Ångström, Anna Grönlund, Gabriel Romanus, Kerstin Heinemann och Solveig Hellquist (alla fp).

Anf. 4 GÖRAN HÄGGLUND (kd):

Herr talman! Med anledning av yrkandet om misstroendeförklaring mot statsministern vill jag för den kristdemokratiska riksdagsgruppens räkning avge en röstförklaring.

Konstitutionen kräver det inte, men det är vår uppfattning att en regering som inte har stöd av en majoritet av riksdagens ledamöter bör avgå efter ett val. I ett sådant läge är det naturligt att talmannen får möjlighet att pröva förutsättningarna för ett bredare regeringsunderlag.

Väljarnas besked i samband med valet den 15 september innebär att inget parti har majoritet i kammaren. Långt därifrån. Enligt vår mening borde statsministern i det läget visat respekt för de parlamentariska principerna och inlämnat sin och regeringens avskedsansökan.

Den minnesgode kanske kan erinra sig att Kristdemokraterna efter valet 1998 lade ned sina röster i samband med den misstroendeförklaring som då var aktuell. Skillnaden var då att Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet deklarerat att de avsåg att presentera en gemensamt förhandlad budgetproposition. De tre partierna kunde dessutom uppvisa ett dokument, ett slags avtal partierna emellan, där det klargjordes att de tre som sammantaget förfogade över en majoritet i riksdagen ämnade inleda ett långsiktigt politiskt samarbete. Att i det läget rösta för en misstroendeförklaring hade, enligt vår mening, varit att underkänna väljarnas val. Att å andra sidan rösta för regeringen skulle ha uppfattats som att vi stödde dess utstakade politik. Mot den bakgrunden valde vi att lägga ned rösterna.

På samma sätt som 1998 saknas i dag ett majoritetsparti. Det pågår förhandlingar mellan Socialdemokraterna och Vänsterpartiet, men eventuella resultat är i dag höljda i dunkel för riksdagen och dess ledamöter. Förhandlingarna är inte slutförda. Det finns någon form av uppgörelse, med för oss oklart innehåll, mellan Socialdemokraterna och Miljöpartiet.

Men det finns i dag ingen uppgörelse mellan de tre partierna som presenterats för allmänheten eller för riksdagen av den art som fanns 1998 vare sig när det gäller formerna för samarbete eller dess tänkta innehåll.

Uppgörelsen mellan Socialdemokraterna och Vänstern omfattar enbart vissa punkter, och det har klart och tydligt uttalats av Miljöpartiets företrädare att överenskommelsen inte alls gäller den samlade politiken.

Underlaget uppfyller inte de krav som vi anser bör ställas för att vi ska rösta för nuvarande statsminister eller ens lägga ned våra röster vid dagens omröstning. I det här läget kommer alltså den kristdemokratiska riksdagsgruppen att rösta för en misstroendeförklaring. Vi anser att talmannen utifrån regeringsformens bestämmelser bör få uppdraget att pröva förutsättningarna för en regeringsbildning som kan tolereras av riksdagen.

I detta anförande instämde Ingvar Svensson, Inger Davidsson, Mats Odell, Stefan Attefall, Björn von der Esch, Mikael Oscarsson, Yvonne Andersson, Maria Larsson, Alf Svensson, Sven Brus, Olle Sandahl, Chatrine Pålsson, Johnny Gylling, Kenneth Lantz, Tuve Skånberg, Peter Althin, Lars Gustafsson, Annelie Enochson, Per Landgren, Rosita Runegrund, Else-Marie Lindgren, Ingemar Vänerlöv, Holger Gustafsson, Dan Kihlström, Torsten Lindström, Sven Gunnar Persson, Ulrik Lindgren, Ragnwi Marcelind, Lars Lindén, Gunilla Tjernberg, Erling Wälivaara och Helena Höij (alla kd).

Anf. 5 LARS BÄCKSTRÖM (v):

Herr talman! Riksdagsordningen säger att när 35 ledamöter begär det ska det hållas en förtroendevotering om den sittande regeringen. Moderata samlingspartiet har begärt en sådan omröstning, och i dag ska den ske.

Herr talman! Att följa riksdagsordningen är naturligtvis i sin ordning. Men det är lite konstigt att den här omröstningen ska behövas, för Sveriges väljare gick till val efter en klagande valdebatt där alternativen var tydliga och valresultatet var lika tydligt. Efter valet förbyttes en rödgrön reda till något som nog kan beskrivas som en röra, där färger från alla håll blandades.

Vi i Vänsterpartiet har velat fokusera på politikens innehåll, men debatten har i stället kommit att fokuseras på dess former – om vem som ska vara med vem och på vilket sätt. Det är bra om vi kan lämna den debatten bakom oss och koncentrera oss på politikens innehåll.

Vi i Vänsterpartiet kommer att rösta nej till misstroendeförklaringen. Vi kommer därmed att rösta för att Göran Persson sitter kvar som statsminister – inte för att vi gillar allt han gör eller säger, men av respekt för valresultatet och för att förverkliga de vallöften vi har ställt ut och för att utveckla det samarbete vi har med andra partier.

Vi kommer att fortsätta driva på för ett Sverige i arbete med sund ekonomi och ekologisk balans – ett Sverige som tar sitt internationella ansvar och värnar folkrätten och freden. Vi kommer att fortsätta vårt arbete för att minska klyftorna och öka rättvisan och jämställdheten. Herr talman! Det är vårt arbete för att bygga ett samhälle där vars och ens trygghet och frihet är en förutsättning för allas fria utveckling.

(Applåder)

I detta anförande instämde Ulla Hoffmann, Lars Ohly, Kalle Larsson, Gudrun Schyman, Mats Einarsson, Sermin Özurküt, Ingrid Burman, Britt-Marie Danestig, Elina Linna, Alice Åström, Lennart Beijer, Karin Svensson Smith, Tasso Stafilidis, Sten Lundström, Sven-Erik Sjöstrand, Kjell-Erik Karlsson, Johan Lönnroth, Berit Jóhannesson, Rossana Valeria, Marie Engström, Karin Thorborg, Per Rosengren, Peter Pedersen, Anders Wiklund, Owe Hellberg, Gunilla Wahlén, Lennart Gustavsson, Siv Holma och Camilla Sköld Jansson (alla v).

Anf. 6 AGNE HANSSON (c):

Herr talman! Den misstroendeförklaring som Moderata samlingspartiet har begärt och som riksdagen nu ska ta ställning till motiveras av den parlamentariska situationen efter valet – inte med någon sakfråga.

Centerpartiet anser att regeringsformen bör vara så utformad att regeringen automatiskt avgår efter ett val för att klarlägga den parlamentariska situationen. En motion med förslag om ändring i grundlagen med den innebörden har avlämnats till riksdagen från Centerpartiet. Den begärda misstroendeförklaringen ska emellertid behandlas enligt den nu gällande grundlagen.

Enligt den nuvarande lydelsen i grundlagen föreligger inget formellt hinder för att en regering sitter kvar efter ett val oavsett valresultatet.

Valresultatet ger inte stöd för att den nuvarande socialdemokratiska regeringen har en majoritet bakom sig i riksdagen. De tidigare samverkande partiernas agerande efter valet har gjort den parlamentariska situationen än otydligare.

Det saknas fortfarande en skriftlig överenskommelse som visar att regeringen har en majoritet av riksdagens ledamöter bakom sig. Dessutom har ett av de tillänkta samverkande partierna deklarerat för medierna att de eventuellt avser att avstå i omröstningen om misstroendeförklaringen. I en sådan situation hade den riktiga handlingsvägen varit att regeringen avgått för att ge utrymme för fortsatta sonderingar kring möjligheten att forma en regering med ett tydligt stöd i riksdagen. För att närmare klargöra hur underlaget för regeringen ser ut kommer Centerpartiets riksdagsledamöter att i den kommande voteringen stödja yrkandet om misstroendeförklaring.

I detta anförande instämde Kerstin Lundgren, Rigmor Stenmark, Roger Karlsson, Lena Ek, Eskil Erlandsson, Margareta Andersson, Lars-Ivar Ericson, Johan Linander, Jan Andersson, Claes Västerteg, Annika Qarlsson, Åsa Torstensson, Viviann Gerdin, Jörgen Johansson, Sofia Jonsson, Birgitta Carlsson, Sven Bergström, Birgitta Sellén, Håkan Larsson, Kenneth Johansson och Maud Olofsson (alla c).

Anf. 7 PETER ERIKSSON (mp):

Herr talman! Ledamöter! Vi har haft val i Sverige. Det har lett till att vi har fått en delvis ny parlamentarisk situation, men i mångt och mycket har det blivit ungefär vid det gamla i alla fall.

I världen i övrigt, och särskilt i västvärldens demokratiska länder, har man ett system där olika partier normalt går samman efter ett val och bildar någon form av koalitionsregering om inte något parti fått egen majoritet i parlamentet.

I Sverige har vi en annan tradition. I Sverige har vi under en lång tid varit vana vid minoritetsregeringar, och då i synnerhet socialdemokratiska minoritetsregeringar. Vi i Miljöpartiet tycker att det finns ett demokratiskt problem i detta. En majoritet bör forma den nya regeringen. Det är vår grundsyn. Vi tycker att det leder till att det blir lättare för väljarna att utkräva ansvar efter val.

Vi har därför efter allra bästa förmåga arbetat för att det ska kunna bildas en majoritetsregering efter detta val. Vi anser att det naturliga vore att Miljöpartiet, Vänsterpartiet och Socialdemokraterna formade den här majoritetsregeringen. Det har emellertid blockerats väldigt starkt. Den kultur och den tradition vi har i Sverige har gjort att det inte varit möjligt att få till stånd en sådan förändring.

I det läget har vi också varit beredda att medverka till ett andrahandsalternativ för att se om man kan hitta en annan lösning. Det har emellertid också fallit redan tidigare, innan det kommit så långt som att diskutera och rösta om en eventuell misstroendeförklaring.

I det läget har vi inlett förhandlingar och diskussioner med den sittande socialdemokratiska regeringen för att utröna om det finns en möjlighet att få till stånd ett politiskt program som vi kan stå bakom och som innebär att Sverige tar ordentliga steg mot ett grönare Sverige och ett mer ekologiskt uthålligt samhälle med lite mer av solidaritet och omtanke och med framtiden och barnen i högsätet.

Jag tycker att vi har kommit hyggligt fram på den vägen. I dag har vi en överenskommelse med Socialdemokraterna som innebär att vi kan stå bakom en grund för hela den ekonomiska politiken, budgeten de närmaste åren och ett stort antal sakfrågor som kan ligga till grund för en gemensam politik. Vi har också en överenskommelse om ett samarbete som innebär att Miljöpartiet kommer att kunna bedriva en oppositionspolitik inom en rad områden, men vi kommer också att kunna ta ett grundläggande ansvar för att Sverige styrs på ett hyfsat sätt.

Det här innebär att vi i dag inte ser det som rimligt att delta i en misstroendeomröstning. Alternativen är redan uttömda. Vi har en överenskommelse med regeringen. Vi har lyft fram en idé om att förändra det svenska politiska systemet och modernisera detta, och vi tror att det kommer att bli så också, men det tar en tid. Vi inser att det krävs en förändring både i våra huvuden och ute i samhället i stort. Vi har startat en debatt som jag är säker på kommer att leda till en förändring, men den gör det inte i dag, i alla fall inte på ett avgörande sätt.

I det läget är vi beredda att avstå i den här omröstningen. Vi får inte fram det bästa vi hade velat, men vi får en politik för Sverige som vi kan stå bakom och som tar stora, rejäla kliv framåt. Vi kommer därför att avstå i omröstningen.

I detta anförande instämde Mikaela Valtersson, Yvonne Ruwaida, Gustav Fridolin, Lars Ångström, Maria Wetterstrand, Helena Hillar Rosénqvist, Ulf Holm, Claes Roxbergh, Barbro Feltzing, Mona Jönsson, Leif Björnlod, Mikael Johansson, Lotta N Hedström, Ingegerd Saarinen, Åsa Domeij och Kerstin-Maria Stalin (alla mp).

Överläggningen var härmed avslutad.

Beslut

Prot. 2002/03:3
2 oktober

Ärendet om misstroendeförklaring mot statsminister Göran Persson skulle nu avgöras.

För bifall till yrkande om misstroendeförklaring fordrades enligt regeringsformen 12 kap. 4 § att mer än hälften av riksdagens ledamöter förenade sig därom.

Beslut som fordrade anslutning från särskilt flertal enligt föreskrift i riksdagsordningen 5 kap. 3 § skulle alltid fattas genom omröstning.

Votering:

158 för bifall

174 för avslag

17 avstod

Talmannen konstaterade att mindre än hälften av riksdagens ledamöter hade röstat ja och kammaren hade således avslagit yrkandet om misstroendeförklaring mot statsminister Göran Persson.

Partivis fördelning av rösterna:

För bifall: 55 m, 48 fp, 33 kd, 22 c

För avslag: 144 s, 30 v

Avstod: 17 mp

*Omröstning om
misstroendeförklaring*

2 § Kammaren åtskildes kl. 9.50.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

ANDERS FORSBERG

/Monica Gustafson

Innehållsförteckning

1 § Omröstning om misstroendeförklaring mot statsminister

Göran Persson	1
Anf. 1 BRITT BOHLIN (s).....	1
Anf. 2 BO LUNDGREN (m)	3
Anf. 3 BO KÖNBERG (fp).....	4
Anf. 4 GÖRAN HÄGGLUND (kd)	5
Anf. 5 LARS BÄCKSTRÖM (v).....	6
Anf. 6 AGNE HANSSON (c)	7
Anf. 7 PETER ERIKSSON (mp)	7
Beslut	9
2 § Kammarkens åtskildes kl. 9.50.	9